

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Jaroslavy Kůstové a Štefana Asztaloše

takto:

Obžalovaná

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], [anonymizována dvě slova], trvale bytem [adresa], okres [okres],

se uznává vinnou, že

v přesně nezjištěné dny v době od roku 2017 do [datum] v bytě v [obec], [obec a číslo], okr. [okres], v době, kdy měla jednou za 14 dní o víkendu společně se svým druhem [jméno] [příjmení] v péči jeho nezletilého syna [jméno] [jméno] [příjmení], [datum narození], jehož nízký věk dobře znala, nezl. [jméno] [jméno] [příjmení]

- v přesně nezjištěném počtu případů zavřela do kumbálu a nechala ho tam, až se pokakal a počůral, výkaly a moč ho pak donutila po sobě uklidit,

- v jednom případě mu lepicí páskou zalepila oči i pusy a lanem mu přivázala ruce a nohy k posteli, až ho to bolelo,

- v jednom případě ho zabalila do černého gumového pytle, do pusy mu dala tzv. Venušiny kuličky, a na hlavu mu dala plynovou masku,

- v jednom případě ho násilím nutila jíst, kdy mu nacpala do úst párek,

- při mytí ho polévala studenou vodou,

a dále v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud

- ho osahávala na přirození,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

- v jednom případě mu svázala ruce za tělem, zalepila oči páskou a do análního otvoru mu zasouvala neznámý předmět, což ho bolelo,

- ho v jednom případě v blíže neurčeném motorovém vozidle donutila sednout si vedle ní pod palubní desku, zalepila mu oči lepicí páskou, dala mu okolo krku blíže nezjištěné škrtidlo, tím jej škrtila a říkala mu "lízej",

tedy

jednak týrala osobu, která byla v její péči,

jednak jiného násilím donutila k pohlavnímu styku, čin spáchala způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchala

jednak přečin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 trestního zákoníku

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3, § 43 odst. 1 a § 58 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 (čtyři a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna uhradit poškozenému [jméno] [jméno] [příjmení], [datum narození], na náhradě nemajetkové újmy částku 250 000 Kč se zákonným úrokem od [datum] do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [jméno] [jméno] [příjmení] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna uhradit poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč se zákonným úrokem od [datum] do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná v přípravném řízení využila svého práva k věci nevypovídat.

2. V hlavním líčení dne [datum] sice využila stejného práva, ale k věci se zároveň krátce vyjádřila. Popřela, že by se dopustila jednání popsaného v obžalobě. Do kumbálu poškozený zaběhl několikrát sám při hře na schovávanou, jednou se tam i zavřel, ale pak vyběhl ven. Stávalo se, že se u nich v bytě pokakal a počural. Počural zeď a troubu, za což mu vynadala, ale fyzicky ho netrestala. Co se týče přikládání k obnaženému prsu, tak na fotografii je její vlastní syn [příjmení]. Byly mu tehdy necelé čtyři roky, kojila ho. Pokud jde o osahávání na přirození, pak při večerní hygieně poškozenému myla zadek i penis. V rámci provádění listinných důkazů k dotazu soudu uvedla, že na fotografii na č. l. 366 je její syn [obec]. K osobě na fotografiích na č. l. 367-369 se nechtěla vyjadřovat. V hlavním líčení dne [datum] pak sama projevila zájem vyjádřit se k fotografiím na č. l. 367-9, kdy uvedla, že na těchto třech fotografiích je poškozený [jméno] [jméno]. Byly pořízeny v jeden den a šlo o formu trestu, když si obžalovaná nevěděla rady s poškozeným, který několikrát počural zeď nebo troubu, a nechtěla ho bít. Poškozeného si takhle fotila proto, že kdyby to (počůrání zdi nebo trouby) náhodou provedl znovu, tak by mu tím pohrozila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

3. V hlavním líčení dne [datum] obžalovaná uvedla, že poškozeného nikam nezavírala, žádný sexuální akt nebyl, nikam ho nepřivazovala, k jídlu ho nenutila. Vždy se ho zeptali, co by chtěl k jídlu. Řekl, že chce namazaný chleba, když mu ho udělali, tak v tu chvíli chtěl párky, takhle si řekl třeba o tři jídla, která potom stejně nesnědl. Prostě u obžalované jíst nechtěl. S předáváním poškozeného zpočátku problémy nebyly, později když ho pan [příjmení] předával paní [příjmení] na [část obce], tak poškozený brečel, že k paní [příjmení] nechce. To mu byly tak dva roky, pak se to všechno uklidnilo. Po narození [jméno] [příjmení] naopak poškozený nechtěl jezdit k nim. To pak brečel, nebo se i v autě pozvracel. Když paní [příjmení] odjela, tak se poškozený uklidnil a vše bylo v pořádku. Také se stalo, že poškozený v [obec] počůral zeď nebo troubu. Neví, proč to udělal. Stalo se i to, že poškozený občas přijel nachlazený nebo s rýmou. [příjmení] [příjmení] ho pak vybavila kapkami. Sirup Nurofen ale zvracel, takže mu jednou nebo dvakrát dali čípek. Provádění hygieny probíhalo zpočátku v dětském bazénku, když byl [příjmení] větší, tak se normálně sprchovali ve sprchovém koutě. Myla je obžalovaná nebo pan [příjmení]. Když byl poškozený u obžalované, tak většinou byli všichni doma, občas se stalo, že pan [příjmení] jel na střelecké závody, ale to bylo většinou dopoledne. Když jel pan [příjmení] na závody, tak obžalovaná šla s dětmi na zahradu, aby mohly skákat na trampolíně nebo si hrát na písku. Domnívá se, že výpověď poškozeného proti ní se vyvinula ze strany babičky, se kterou neměly dobré vztahy. Ona se toho chytila a takhle to rozvinula. Babička mohla s poškozeným manipulovat. Když jí na návštěvě obžalovaná oznámila, že je těhotná, tak byla nadšená, že bude mít další pravnuče a že koupí kočárek. Zároveň po nich strašně často něco chtěla a říkala to stylem, že nám slíbila, že koupí tyhle věci a že potom ani nepřijedou. Nebo přijela a začala jim vytýkat, že něco koupila a oni pro ni nic neudělali. S poškozeným tam jezdili jednou za 14 dní. Vzhledem k tomu, že s panem [příjmení] mají dítě, normálně komunikují, byť nežijí spolu. Jezdí za jeho maminkou do Německa společně na návštěvu. Nemají mezi sebou žádné rozpory. O výchově a výživě syna [příjmení] nebylo nijak soudně rozhodnuto, na všem se domluvili. [příjmení] bydlí v [obec], na adrese [adresa]. Že by ji a pana [příjmení] poškozený viděl při pohlavním styku, se asi stát mohlo, ale není si toho vědoma. Neví, jestli se poškozený v současné době stýká se svým otcem. Nestýká se ani se svým polorodým bratrem [příjmení].

4. Na obžalovanou byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie. Podle znalce nebyla u posuzované zjištěna žádná forenzně významná duševní porucha či choroba. Nebyla prokázána ani parafilie. Sexuálně deviantní zájmy a praktiky realizovala z iniciativy svého partnera, ona sama je k sexuálnímu uspokojení nevyžaduje. Podle všeho fetišistické a sadomasochistické praktiky do jejich domácnosti vnesl její partner, posuzovaná se partnerovi zřejmě občas snaží vyhovět. Pokud se jednání dopustila, pak zřejmě nejednala s úmyslem pohlavně se vzrušit a ukojit. Byla schopna rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládnout. Její pobyt na svobodě není nebezpečný, posuzovaná nevykazuje žádné psychiatrické ani sexuologické léčení.

5. Podle znaleckého posudku z odvětví psychologie je posuzovaná intelektově mírně nadprůměrná. Její osobnost je strukturována bez výraznějších anomálií, bez známek sociální nebo citové maladaptace, s rysy impulzivitu. Její emocionalita je méně diferencovaná, afektivita a psychika je dostatečně stabilní. K činu se nevyjádřila, pokud jí bude prokázán, nešlo o afekt nebo zkratkovité jednání a souviselo pravděpodobně s jejím atypickým sexuální chováním, motivace nebyla podmíněna žádnou duševní nebo sexuální poruchou. Možnosti resocializace jsou dobré.

6. V hlavním líčení znalec prof. PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., DrSc. zopakoval závěry písemného posudku a doplnil, že závěr, že sexuální deviantní praktiky posuzovaná podstupovala z iniciativy svého partnera, plyne z toho, že znalci u posuzované nezjistili přítomnost sexuální deviace. Přítomnost sexuální deviace se může projevit v psychodiagnostickém vyšetření. V projekčních psychologických testech se ale neprojevila, rovněž se neprojevila ani v anamnestickém rozhovoru zaměřeném tímto směrem. Přístrojové vyšetření obžalovaná odmítla.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

Atypické sexuální chování je právě deviantní chování, které neplyne z parafílie, tedy ze sexuální deviace, ale z potřeby vyhovět přáním partnera.

7. Poškozený nezletilý [jméno] [jméno] [příjmení] byl k věci vyslechnut jako svědek dne [datum]. Nezletilý byl s ohledem na svůj věk schopen odpovídat pouze na konkrétní otázky. Uvedl, že [jméno] ho svázala k posteli. Pak ho dala do kumbálu do nějakého pytle. Moc rád (k tátovi) nejezdil, protože [jméno] na něj byla zlá. Někdy zůstával s [jméno] úplně sám, když tam nebyl [příjmení]. Přivázala ho lanem, mělo červenou, zelenou barvu. Jedno mělo zelenou, na tom byly malé bílé puntíky a pak tam byla dvě červená, dvě zelená a na všech byly puntíky. Lano bylo pod tou postelí, protože to ona se dává i ta postel nahoru. Dala mu to okolo (ukazuje na levé i pravé zápěstí ruky), ale nevzpomene si, kam to přivázala, k čemu. Měl zalepený oči lepenkou a ani nemohl mluvit. Ta lepenka byla černá. Taky mu zalepila tu pusku. Neví proč. Bolelo ho, jak ho tahalo to lano. Byl přivázaný chvíli. Pak ho odvázála, odlepila mu oči a pusku. To byli doma jenom oni dva. Neví, proč ho zavřela do kumbálu. Byl tam dlouho. Pak mu otevřela. Ten pytel, do kterého ho zavřela, byl černý, z gumy. V tom pytli byl jen jednou a malou chvíli. V ložnici v poličkách nad postelí měl táta s [jméno] gumové věci a taky ještě v truhle. Bylo to (gumový) tričko, ten pytel. [jméno] mu to ukazovala. Jednou mu [jméno] narvala párek do pusy a přitom, když přišel táta z garáže, tak říkala, že mu kousek snědl [příjmení], i když nesnědl. Udělala to, aby jedl. Taky někdy při koupání na něj dala studenou vodu, kterou nemá rád. Viděl, že tátu taky přivázala k posteli. [příjmení] byl na chodbě a bylo vidět do ložnice. Jednou si v autě sedl vpředu dolů, ona si sedla na sedačku a škrtila ho. Dala mu něco na krk a škrtila ho, ale neví už čím. Neviděl to, měl zalepený oči lepenkou. [příjmení] v tom autě byl tam, jak má tu druhou sedačku, tam dole, bylo to vedle řidiče. Ona ho tam dala. V tom autě byl táta, [jméno] a on. Táta řídil, nic neříkal. Měl něco lízat, ale neví co. Měl svázané ruce vzadu za tělem. Když měl něco lízat, takto cítil, ale neví co. Neolíznul to. Jeli autem, vyzvedli [jméno], ta si sedla dozadu k němu. Zastavila a potom se přesunuli dopředu. Oči mu zalepila, když si nasedla do toho auta. Když se přesunuli dopředu, tak auto stálo, a když už tam byli v tom autě, tak jelo. Když měl ten provaz na krku a škrtila ho [jméno], tak ho to bolelo. [příjmení] se stalo jednou. O těch věcech řekl jen babi ve [obec]. [jméno] si ho nevyfotila. [jméno] viděl nahatou, někdy tak vařila. Měla gumové šaty, takové tmavé, fialové. Měla je v krámu, pak někdy doma, kde bydlí. Pokud jde o to, zda mu sahala někdy na zadeček nebo na pindíka, tak mu sahala na pindíka. Byl na jejich posteli. Byl oblečený. Pokud jde o to, když byl přivázaný, zda mu sahala na pindíka, tak taky. Pokud jde o to, zda mu strkala někdy něco do zadečku, tak něco jo, ale neví co, protože to neviděl. Měl zalepený oči. Když mu něco strkala do zadečku, tak ho to bolelo. [příjmení] spal. Táta byl probuzený, ten to viděl, nic neříkal. Měl (poškozený) přivázaný něčím i ruce, ležel. Bylo to jen jednou. Táta mu nic takového nedělal. Jednou mu [jméno] dala na zadek a hrozně moc. Pokud jde o to, zda se u [jméno] někdy pokakal, tak když ho zavřela do kumbálu. Říkal, že se mu chce kakat a ona ho stejně nepustila na záchod. Tak se pokakal, i když se to snažil zadržet. Musel to uklízet on. Pokud jde o to, zda se u [jméno] někdy počůral, tak taky v kumbálu. To bylo jindy. Říkal, že se mu chce čůrat a ona ho taky nepustila. Čůral na zem. [jméno] mu dala hadr a utřel to. Bylo to jednou. [jméno] rád nemá. Tatínka jo. Léky do zadečku nedostával. Pokud jde o tu věc, co mu dala do zadečku, takto pak vyndala, cítil to. Bolelo ho to.

8. V hlavním líčení byl podle § 102 odst. 2 trestního řádu proveden důkaz přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o tomto výslechu nezletilého poškozeného dne [datum]. Soud při tom přihlédl i k závěru znalkyně [příjmení] [příjmení], podle níž již v přípravném řízení nedoporučila výslech poškozeného u soudu pro nemalé riziko druhotné traumatizace, resp. v hlavním líčení tento výslech označila za nemožný bez vzniku rizika druhotné traumatizace. Obhajoba opakovaně namítala, že z procesního hlediska nebyl výslech nezletilého správně proveden, neboť se nekonal ve speciální výslechové místnosti pro nezletilé za účasti dětského psychologa, ale klasicky na policejní služebně v [obec]. Proto navrhovala provést nový výslech nezletilého. K tomu je třeba uvést, že podle § 102 odst. 1 tr. řádu je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než osmnáct let o okolnostech, jejichž ožívání v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvláště šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výslechu se přibere orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výslechu a stupeň duševního vývoje vyslychané osoby přispěla k správnému vedení výslechu. Může-li to přispět k správnému provedení výslechu, mohou být přibráni i rodiče. Je tedy zřejmé, že zákon vůbec nepožaduje konání výslechu ve speciální výslechové místnosti pro nezletilé a nepožaduje ani účast dětského psychologa, jak tvrdí obhájba. Zákon požaduje toliko účast zástupce OSPOD (popř. jiné osoby mající zkušenosti s výchovou mládeže) a ten výslechu přítomen byl (Mgr. [jméno] [příjmení] z OSPOD MěÚ [obec]). Soud tedy neshledal žádný zákonný důvod k opakování výslechu nezletilého poškozeného a tento návrh obhajoby jako nadbytečný zamítl.

9. K nezletilému byl již v rámci přípravného řízení zpracován znalecký posudek z oboru psychologie PhDr. [jméno] [příjmení]. Z posudku vyplývá, že intelektová výkonnost poškozeného se pohybuje v průměru. Dítě má jisté sklony k dramatizaci, velkorysosti myšlení, současně je dosti úzkostné, napjaté a ostražitě. V zátěži může vedle stažení se reagovat i zlobením, provokacemi, neposlušností, zatvrzelostí apod. Nevykazuje poruchy chování. Nebyly zjištěny sklony k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Obecná věrohodnost je střední měrou snížena z důvodů věku dítěte, sklonu k dramatizacím, velkorysosti myšlení, faktické i citové závislosti na matce. Specifická věrohodnost je střední měrou snížena. Podaná výpověď naplňuje jen část parametrů výpovědi věrohodné. Věrohodnost z hlediska psychologického není dostatečná k tomu, aby mohla být považována za kompletní a nezpochybnitelný odraz prožitě reality. Hlavními neplněnými kritérii jsou nedostatek homogenosti výpovědi v čase (při znaleckém vyšetření potvrdil jen část událostí, zato však přinesl události nové). Výpověď obsahuje také celou řadu nelogičností. Mohou být pochybnosti o motivaci - jednoznačně deklaruje, že nemá podezřelou rád, zmiňuje strach o otce. Na podezřelé nenachází nic přijatelného, pouze ji haní. Na druhé straně jsou zde však momenty silně svědčící pro věrohodnost alespoň části výpovědi. Hlavní devizou je autentičnost některých popisů, popisuje věrně situace, jejichž významu nemůže rozumět, což se týká především sexuálních technik obvyklých u vyznavačů BDSM. Je více než zřejmé, že některé z těchto technik musel zažít nebo přinejmenším dosti naturalisticky vidět. V dílčích partiích líčí manipulace se svou osobou, které jsou v rámci těchto praktik uskutečňovány, líčí je neměnným způsobem, v čase konsistentně, odolá při vyprávění sugesci. K plusům podané výpovědi patří rovněž to, že líčení je nestrukturované, informace jsou roztroušeny po celém protokolu, dítě na fragmentech dotýkajících se BDSM manipulací trvá. Výpověď je každopádně natolik nevyvážená, že je téměř nemožné postavit se k ní jako k jednotnému celku - obsahuje velmi silná pro i proti. Jsou u něj shledány následky, které jsou spíše typické pro týrání, zejména emoční. Jde o emoční poruchu (úzkost s trvalým napětím) a ostražitost. V minulosti se pravděpodobně vyskytovala také enuréza, enkopréza, ev. zvracení. Nezletilý nemohl situaci porozumět a nechápe ji v sexuálním kontextu ani dodnes. Byl však schopen vyjádřit elementární odpor proti manipulacím se svou osobou, nelze ovšem očekávat, že by byl jeho odpor jakkoli účinný.

10. Z doplňku znaleckého posudku z psychologie vypracovaného po převýslechu poškozeného v souvislosti se zahájením trestního stíhání vyplývá, že specifickou věrohodnost výpovědi nezletilého po zahájení trestního stíhání obviněné hodnotí znalkyně jako zlepšenou, nyní již uspokojivou a z hlediska psychologického jako dostatečnou. Doplněním výpovědi se dostává sdělení nezletilého větší homogenity, v podstatných rysech výpověď zůstává stabilní v čase, posuzovaný líčí způsoby zacházení se svou osobou, jejichž podstatě nerozumí, popisuje je sice úsporně, ale přiléhavě předpokládanému významu interakcí. Pokud poškozený odkazuje na mezery v paměti, ubírá to sice výpovědi na přesnosti, ale na věrohodnosti jí to spíše přidává (nedomýšlí si detaily za každou cenu). Pochybnosti mohou i nadále panovat o sporné motivaci pro výpověď (otevřeně se hlásí k tomu, že obviněnou nemá rád), přesto i tento aspekt je novou výpovědí zjemněn, uvádí i příjemné aktivity, které zažíval v otcově domácnosti. Výslech nezletilého před soudem znalkyně nedoporučuje pro nemalé riziko druhotné traumatizace dítěte.

11. V hlavním líčení znalkyně [příjmení] [jméno] zopakovala písemné závěry svého posudku s upřesněním, že nedoporučuje výslech poškozeného u soudu pro nemalé riziko druhotné traumatizace, respektive tento výslech považuje za nemožný bez tohoto rizika. Vyloučila, že by výpověď nezletilého jako celek mohla být motivována strachem o otce. Na dotaz, zda je možné, že by některé praktiky, které mohl posuzovaný vidět u dospělých, projektoval do sebe, znalkyně tuto možnost vyloučila s ohledem na to, že byl schopen doplnit detaily a zodpovědět případnou verifikační otázku. Možnost, že by výpověď posuzovaného mohla být někým ovlivněna, znalkyně negovala, neboť by si to posuzovaný v tomto rozsahu a s takovou přesností nezapamatoval, neboť to se v tomto věku nedá naučit. V daném případě nebyla při výslechu nezletilého na policii nezbytná přítomnost dětského psychologa.

12. Obhajoba předložila v hlavním líčení psychologický znalecký posudek PhDr. Bc. [příjmení] ohledně věrohodnosti nezletilého s tím, že z něho vyplývá snížená věrohodnost. Proto navrhla opakovaný výslech nezletilého kvůli chybám učiněným při výslechu nezletilého policejním orgánem. V písemném posudku, ve kterém zcela chybí jeho zadání, PhDr. Bc. [příjmení] mj. na základě procesně nepoužitelných podaných vysvětlení dochází k závěru, že poškozený svého otce s obžalovanou viděl při BDSM sexuálních aktivitách a prohlížel si jejich sexuální pomůcky. Dále dochází k závěru, že policejní komisařka při výslechu poškozeného často používá sugestivní otázky, aniž by je byt' příkladmo konkretizovala. Dále dochází k závěru, že poškozený vnímá, že jeho matka a babička (není uvedeno jméno babičky a není tak zřejmé, zda znalkyně nemíní prababičku [anonymizováno]. [příjmení]) nemají harmonický vztah s otcem a poškozený tak může fabulovat ohledně obžalované, protože ví, že nemají mezi sebou harmonický vztah. Dále dochází k údajně totožnému závěru jako PhDr. [ulice], že, „tato skutečnost“ přímo poškozují zdravý vývoj poškozeného. Vztaheno k předchozímu odstavci je však zřejmé, že, „touto skutečností“ míní, „účastnění sexuálním praktikám BDSM otce s obžalovanou“ a, „kontakt se sexuálními pomůckami“ a nikoli žalované jednání. Dále znalkyně shledává z DVD s nahrávkou výslechu na Policii ČR (jeho datum nebylo uvedeno), že, „poškozený má mírný motorický neklid po celou dobu vyšetření“ (zřejmě míněn výslech) a, „jako obranný mechanismus používá uhýbavé otázky“ (zřejmě míněny odpovědi). Podle znalkyně poškozený, „často odpovídá neshodně s údaji výpovědi ze spisové dokumentace nebo mění odpovědi v rámci výslechu na PČR“, aniž by tyto údajné neshody a změny konkretizovala. Dále znalkyně provedla, „rozběr a posouzení DVD s výslechem poškozeného“, kde na 27 místech označila výpověď poškozeného za sníženě věrohodnou.

13. V hlavním líčení znalkyně [příjmení] [příjmení] uvedla, že není běžné vypracovat znalecký posudek bez možnosti komunikovat s posuzovaným. Ve své kariéře vypracovala cca 300 posudků, z toho polovinu v trestních věcech ohledně věrohodnosti osob, ale teprve podruhé dělala posudek bez vyšetření posuzovaného. K dispozici měla jeden DVD nosič od právního zástupce s výslechem poškozeného na policii. O tom, že proběhl ještě další výslech poškozeného zaznamenaný na DVD, neví. Na dotaz, zda patří do gesce znalce posuzovat sugestivnost otázek policejního orgánu, připustila, že takové posouzení do posudku nepatří. Z odpovědi na dotaz ohledně znalkynin navrženého detailnějšího prověření výchovných podmínek vyplynulo, že to myslela celkově, přičemž nedokázala odpovědět, zda ví o zákazu styku otce s poškozeným. Psychotesty a rozhovor s posuzovaným běžně dělá. U standardního případu stanovuje věrohodnost obecnou a specifickou. K dotazu, z jakého důvodu se v posudku neobjevilo jeho přesné zadání, uvedla, že to asi zapomněla napsat. Zadání bylo, aby prostudovala spisovou dokumentaci a obsah DVD a napsala k tomu vyjádření, jak to vidí ona. K dotazu, zda obrazový záznam výslechu nezletilého na DVD je dostatečným podkladem pro vypracování posudku, uvedla, že to bylo v kombinaci s obsáhlou spisovou dokumentací. Když dítě nevidí, je hrozně složité udělat posudek. Kdyby to dítě viděla přímo, tak je to o něčem jiném. K dotazu obhájce, zda mohla být výpověď nezletilého motivována například strachem o otce na základě toho, jak viděl otce s obžalovanou při sexuálních aktivitách, znalkyně uvedla, že to nezaznamenala. K dotazu, zda je nezletilý je vzdorovitý, znalkyně odpověděla, že, „to tam bylo opakovaně zaznamenáno“, zmiňuje to jak otec, tak matka. K dotazu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

jakou měrou se mohly promítnout případné sexuální aktivity dospělých, které mohl nezletilý vidět, do jeho výpovědi, znalkyně uvedla, že tohle nedokáže zodpovědět, protože dítě neviděla. K dotazu, zda se mohla do výpovědi nezletilého promítnout jeho závislost na matce, případně konfliktní vztahy mezi rodiči, uvedla, že citovou závislost na matce nezaznamenala. Konfliktní vztahy se promítnout mohly. K dotazu, zda se do výpovědi mohl promítnout negativní vztah k obžalované, znalkyně uvedla, že mohl. K dotazu, zda mohla být výpověď ovlivněna způsobem pokládání otázek policejním orgánem, uvedla, že zaznamenala sugestivní otázky. K dotazu, jakým způsobem hodnotí věrohodnost nezletilého poškozeného, uvedla, že tohle nemůže říct, neboť poškozeného osobně neviděla. Zaznamenala, že poškozený nemluví shodně se spisovou dokumentací a v rámci záznamu na DVD dávala komisařka otázky opakovaně a na ně neodpovídal shodně.

14. Vrchní soud ve zrušujícím usnesení uvedl, aby na poškozeného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který by zejména zodpověděl otázku, jaký je současný duševní stav poškozeného, zda trpí či trpěl nějakou duševní poruchou, a zda v souvislosti s projednávaným jednáním u něj došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Soud proto přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie MUDr. [příjmení] k vypracování znaleckého posudku, jehož zadání vycházelo z usnesení odvolacího soudu. Znalec však po zaslání spisu a jeho prostudování soudu sdělil, že se spojil i se znalkyní [příjmení] [příjmení] a došel k závěru, že případný benefit vyplývající z vypracování znaleckého posudku na nezletilého nemůže vyvážit značné a velmi významné riziko sekundární traumatizace poškozeného. K žalovanému jednání mělo dojít před 3-5 lety, tedy v poměrně nízkém věku dítěte a i dle znaleckého posudku PhDr. [anonymizováno] nebylo nezletilým vnímáno jako sexuálně podbarvené. Stav byl tehdy hodnocen jako syndrom emočně týraného dítěte, které nevykazovalo známky sexuální traumatizace. Poškozenému se vymaněním z prostředí, kde zažíval útrapy, velmi pravděpodobně podařilo najít kompenzační mechanismy, věc odsunout do pozadí zájmu, případ vytěsnit. Pokud by nyní v souvislosti se znaleckým zkoumáním došlo k znovuvybavování zažívaných událostí, nadto v kontextu s přeci jen větší zralostí nezletilého, mohlo by dojít k sekundární traumatizaci dítěte se všemi možnými negativními důsledky pro další duševní vývoj dítěte. Proto dal znalec soudu na zvážení, zda i přes výše uvedené skutečnosti trvá na vypracování znaleckého posudku.

15. Soud na základě znalce uvedených argumentů od vypracování znaleckého posudku upustil. Zásadní pro toto rozhodnutí byly dvě skutečnosti. První je znalce nastíněné velmi významné riziko sekundární traumatizace poškozeného v souvislosti s vyšetřením. I z jiných trestních věcí je soudu známo, že v rámci znaleckého psychiatrického vyšetření je třeba s vyšetřovaným probírat samotnou žalovanou událost. Takové vyšetření je tudíž svými následky zcela srovnatelné s výsledkem poškozeného a bývá proto prováděna u dětských poškozených co možná nejbližší datu procesně použitelných výsledků. Poškozený v rámci přípravného řízení absolvoval znalecké zkoumání psychologické dne [datum], přičemž procesně použitelný výsledek poškozeného se konal [datum]. Ohledně výsledku poškozeného dospěl krajský soud v předchozím řízení k závěru, že provede důkaz pouze přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výsledku nezletilého dne [datum] a to s ohledem na závěr znalkyně [příjmení] [příjmení] o riziku druhotné traumatizace. Stejný názor vyjádřil ve svém zrušujícím usnesení i vrchní soud („S ohledem na nemalé riziko druhotné viktimizace není další výsledek poškozeného namístě.“). Pokud krajský soud považuje znalecké zkoumání nezletilého poškozeného za úkon srovnatelně náročný s výsledkem takového poškozeného, platí tudíž závěr o nevhodnosti jeho opakování v řízení před soudem i pro znalecké zkoumání.

16. K tomu přistupuje i druhá zásadní skutečnost, pro kterou soud od znaleckého zkoumání upustil, a to sice hodnota případného benefitu z vypracovaného znaleckého posudku na nezletilého. Jeho zásadní otázkou je zjištění, zda poškozený případně trpí posttraumatickou stresovou poruchou. V této trestní věci bylo ale podáno odvolání v otázce viny pouze obžalovanou, tudíž v novém řízení nemůže dojít v rámci zásady „prohibitio reformationis in peius“ ke zhoršení postavení obžalované

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

jak v otázce viny, tak v otázce právní kvalifikace. Proto i kdyby znalec hypoteticky došel k závěru, že poškozený trpí posttraumatickou stresovou poruchou a že je to v souvislosti s žalovaným jednáním, nemohlo by to vést ke změně skutkových zjištění a zpřísnění právní kvalifikace či trestu. Takový závěr by mohl mít význam snad jen pro rozhodnutí o náhradě škody poškozeného (z diagnózy by bylo možno stanovit příslušný počet bodů apod.). Pokud by znalec u poškozeného naopak posttraumatickou stresovou poruchou nediagnostikoval, hodnota takového posudku by byla zcela nulová.

17. Aniž by chtěl soud nějak předjímat výsledek psychiatrického znaleckého zkoumání, z posudku PhDr. [anonymizováno] ohledně poškozeného (odpověď na otázku [číslo] duševní potíže poškozeného v souvislosti s žalovaným jednáním) neplyne ani podezření na posttraumatickou stresovou poruchu. Pokud by znalkyně zaregistrovala nějaké její náznaky, nepochybně by to v posudku uvedla. Krajský soud si je vědom toho, že vrchní soud razí ve své rozhodovací činnosti tu cestu, že posttraumatická stresová porucha je, „psychiatricky diagnostikovaná nemoc a k zodpovězení této odborné otázky je příslušný toliko znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie“ (např. 2 To 5/2021), nicméně PhDr. [ulice] je znalkyní v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská klinická psychologie, a je tudíž v její gesci posoudit existenci posttraumatické stresové poruchy, přičemž závěr o příslušnosti znalkyně - psycholožky k diagnostikování posttraumatické stresové poruchy potvrdil v jiné věci zdejšího soudu (3 T 11/2020, resp. VS Praha 5 To 5/2021) i znalec - psychiatr MUDr. [jméno] [příjmení], který došel v oné jiné trestní věci ke stejnému závěru ohledně diagnostikování posttraumatické stresové poruchy u poškozené jako předtím PhDr. [ulice].

18. Ze všech shora uvedených důvodů soud upustil od vypracování psychiatrického znaleckého posudku, přičemž ani vrchní soud ve svém zrušovacím usnesení neuložil tento důkaz způsobem nepřipouštějícím jiné rozhodnutí („bude na místě vypracovat posudek“). Podle krajského soudu tím dal odvolací soud pouze na zvážení, zda vypracovat znalecký posudek, právě proto, že nebyl znám postoj znalce k případnému zkoumání, tj. zda benefity případného posudku převýší negativa spojená s podrobným znaleckým zkoumáním apod.

19. Matka poškozeného, svědkyně [jméno] [příjmení] v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení uvedla, že s [jméno] [příjmení] se rozvedli v roce 2014. Po rozvodu si bral syna na víkendy. Od jejich rozvodu už bývalý manžel bydlel společně s obžalovanou, protože kdykoli tam svědkyně jela pro syna, tak ji tam viděla. Syn tam z počátku (do narození syna [příjmení]) jezdil rád, později zvrátil a brečel, nechtěl tam. Řešili to s psychologem, kam šla ona i bývalý manžel. Po první návštěvě se to trochu srovnalo. Pak psycholog navštívili znova, asi po roce od první návštěvy. Důvodem bylo opět to, že syn k otci nechtěl, zvrátil, brečel a dělal všechno proto, aby tam nemusel. Poslední návštěva u psychologa byla krátce před tím, než to oznamovali, někdy v květnu. Důvodem bylo to, že si stěžoval, že mu [jméno] ubližuje, že ho mlátí, že ho někde zavřela, nechtěl u ní jíst. Pak byl syn ještě nějaký víkend u [jméno] [příjmení], ta jí volala, že jí syn řekl, že mu [jméno] dala nůž na krk, nalámala mu párek, nastrokala mu ho do pusy a zvedal se mu žaludek a prý ho nějak ještě přivázala. Ona se doma syna ptala, on se ale o tom bojím mluvit. Řekl akorát, že ho mlátí, že ho nutí do jídla, že to jíst nechce a že ho zavřela do nějaké místnosti, tam se pokakal a počůral. Řekl, že když něco z toho řekne, že ho [jméno] zabije. Syn říkal, že tam táta většinou není, že tam je sám s [jméno]. Syn říkal, že ho nutí [jméno] pít nějaký smradlavý čaj, a že ho nutí jíst, on to nechce, tak mu to pak narve do pusy. Jednou říkal, že mu sahala při koupání na pindíka. Říkal, že dostal od [jméno] na zadek. Nikdy neříkal, že by ho trestal otec. Cípky syn nikdy nedostával.

20. V hlavním líčení svědkyně [příjmení] uvedla, že do roku 2014 byli s otcem poškozeného manželé. Již před rozvodem ale spolu delší dobu nebydleli. Poškozenému bylo asi půl roku, když se se synem odstěhovala. Do té doby bydleli v bytě bývalého manžela v [obec], ve [obec] ulici. O výchově a výživě syna bylo rozhodnuto tak, že ho otec měl mít jednou za 14 dní, ale v současné době má soudní zákaz související s touto věcí. Výživné má stanovené a hradí ho. O celé záležitosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

se dozvěděla od babičky [jméno] [příjmení]. Volala jí vystrašená, že poškozený se jí svěřil s tím, že mu údajně [jméno] dávala nůž na krk, zavírala ho do kumbálu a vyhrožovala mu zabitím, jestli to někomu řekne. Svědkyně z toho byla v šoku, ptala se syna a ten jí řekl to samé s tím, že se to bál říct. Že prý mu [jméno] dávala i něco pít, co strašně smrdělo a připomínalo to čůráanky. Prý mu i natrhala párek, který mu pak strčila do pusy, aby ho snědl. Když to vyprávěl, byl nervózní, bál se to říct, aby se mu něco nestalo. Svědkyně s paní [příjmení] to šli ohlásit na policii. Bývalého manžela viděla naposledy před oznámením věci na policii. Při předávání si poškozeného přebíral buď jeho otec, nebo obžalovaná. Než se to dozvěděla od babičky, tak syn do [obec] nechtěl jezdit. Proč tam nechce, nijak nevysvětloval, ani u psychologa. To řešili přes psychology, snažili se, aby poškozený měl lepší vztah s otcem. Když se syn z [obec] vrátil, tak byl vždy neklidný, vůbec nemluvil, když se ho svědkyně zeptala, tak neodpovídal. Občas se zasekával, tj. když mu něco řekla, tak ztuhl a nereagoval. V současnosti se mu to již nestává. Oproti době, kdy syn jezdil k otci a obžalované, se jeho psychický stav zlepšil o 100%. Je klidný, nezasekává se, není nervózní. K fotografii na č. l. 366 uvedla, že nejde o poškozeného, ale o [příjmení]. Syn o události začíná sám mluvit, asi před 14 dny se zmínil příteli svědkyně, když byli doma sami, že ho obžalovaná nechala sníst i vlastní zvratky. Na svědkyni celá věc zapůsobila tak, že to psychicky nezvládla, byla v pracovní neschopnosti tři nebo čtyři měsíce. Na schovávanou si doma nehráli. Synovi kontroluje pravidelně historii prohlížení internetu na tabletu. Syn při nemoci čípky nikdy nedostal. Že by syn dělal obžalované nějaké naschvály, jí známo není.

21. Otec poškozeného svědek [jméno] [příjmení] v hlavním líčení uvedl, že obžalovaná je jeho bývalá partnerka a matka druhého syna. Nežijí spolu od ledna 2021. Stýkají se v rámci výchovy společného dítěte. O tom, čeho se měla obžalovaná dopouštět, mu není osobně nic známo. Výjimečně se stávalo, že poškozený u nich doma zůstal sám s obžalovanou, protože svědek občas nedělní dopoledne trávil na soutěži ve střelbě. Většinou byl ale v bytě přítomen i svědek. K předložené fotografii na č. l. 366 uvedl, že je na ní zachycen syn [obec], na č. l. 367-369 to vypadá na [jméno], zřejmě v ložnici v bytě ve [obec]. Za jakých okolností fotografie vznikly, kdo je pořídil a proč, netuší, nikdy dříve je neviděl. Pytel je nafukovací latexová maska, myslí, že ji nikdy nepoužili, na další fotce má syn v ústech Venušiny kuličky. Páska, kterou má přelepené oči, je standardní izolepa. Plynovou masku i s filtry má doma, protože byl hasič a jde o vyřazený kus. V současné době má styk se synem [jméno] zakázaný. K obvinění se vyjádřil tak, že mu nevěří, myslí si, že jde o manipulaci jeho babičky [jméno] [příjmení]. Mají spolu majetkové spory. Ona syna navádí, co má říkat, protože se chce zbavit [jméno]. Po rozvodu nejdříve nastala situace, kdy nechtěl syn jezdit k mámě, pak se situace časem obrátila. Přes psychology řešili to, že se u nich [jméno] schválně počůrával. Psychologové potvrdili, že si tím syn vymáhá svoji vůli a že se mu mají více věnovat. Do trouby syn načůral přímo před svědkem, důvodem bylo to, že si vymáhal, že chce k mámě. Svědek na to reagoval tak, že synovi řekl, že se to nedělá. Na dotaz, proč to dělá, syn mlčel. Na synovo chování si obžalovaná nestěžovala. Pokud jde o trestání syna, tak svědek se ho snažil spíše rozmazlovat a obžalovaná vychovávat, ta ho i okřikla, ale nebyl trestán fyzicky. Mohlo se stát, že druhý syn [příjmení] nebyl doma, když u nich byl [jméno]. Obžalovaná měla větší vztah k [příjmení]. Pokud se syn [jméno] počůral nebo pokakal, taktó uklízeli dospělí, syn niky. Syna k paní [příjmení] vozil na její přání, syn tam jezdil rád, měl tam velkou volnost a paní [příjmení] si ho kupovala dárky. S jídlem byly u [jméno] problémy, nechtěl jíst. Do jídla ho ale rozhodně nikdy nenutil ani on, ani obžalovaná. K dotazu, zda se mohlo stát, že by je syn s obžalovanou viděl při intimním styku, uvedl, že se syny měli společný pokoj, ale není si toho vědom. Při sexu byl občas připoutaný, latexové oblečení nosila obžalovaná běžně, tj. i mimo sexuální aktivity. [příjmení] [jméno] se na narození [příjmení] těšil, chtěl bráchu, vztahy mezi syny hodnotí jako dobré.

22. Prababička poškozeného, svědkyně [jméno] [příjmení] v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení uvedla, že [jméno] [příjmení] je její vnuk, nezl. [jméno] [jméno] [příjmení] je její pravnuček. Za tu dobu, co byl vnuk rozvedený, u ní malý [anonymizováno] přespal tak třikrát. [příjmení] k ní chtěl, ale [jméno] [příjmení] nechtěla, aby u ní přespal. Dále svědkyně popsala špatné

vztahy, které měla s [jméno] [příjmení]. Když byl u ní [anonymizováno] na návštěvě, nechtěl jít před svým tátou. Svěřil se, že kdyby to viděl táta, tak by to řekl [jméno] a ona by mu vynadala. [příjmení] začalo tak před 2 lety. Potom, když se jednou koupal, najednou [příjmení] vyskočil a ukázal dlaní pod krkem, jakoby říznutí. Řekl "takhle mi to udělala [jméno] nožem a byl ostřej". Takto zavolala jeho matce. Jeho matka jí naznačila, že s [anonymizováno] už před tím byla u psychologa na vyšetření a že je tam náznak pedofilie, což jí zarazilo, že to není možné, [anonymizováno] nic jiného neříkal. Když přijeli za 14 dní vnuk s malým [anonymizováno], tak [anonymizováno] byl zaražený. Sedl si na stoličku a mlčel. Zeptala se jeho táty, co mu je, a on jí řekl, ať se [příjmení] sama zeptá. Vnuk pak řekl [příjmení], aby řekl, jak to bylo, že si to vymyslel, aby řekl, jak to bylo s tím nožem. [anonymizováno] potichu řekl, že si to nevymyslel. Pak ale, aby vyhověl tátovi, řekl nahlas, že si to vymyslel. Pak se ho ptala, jak to teda bylo. [příjmení] řekl, že si to nevymyslel, protože mu babi (matka druhého manžela paní [příjmení]) řekla, že kdyby lhal, tak by maminku zavřeli do vězení, a on že nechce, aby jí zavřeli. Jednou pro [anonymizováno] přijel jeho táta s [jméno], že si jedou pro [anonymizováno] a co si vlastně [jméno] dovolila ho tam dát, že má být v [obec]. [anonymizováno] začal plakat, že nepojede, že chce u ní zůstat. Tak svědkyně řekla, že pojede s ním. Dorazili do [obec], byla tam i [jméno], převlékla se do fialových šatů, nic jiného neměla. [anonymizováno] o nich mluvil, že jsou latexové. Za 14 dní u ní [anonymizováno] byl, rozpovídal se. Řekl, že ho [jméno] svázala lepenkou k židli, ruce i nohy a pusou taky, bolely ho ruce, ani nemohl plakat. Potom ještě povídal, že ho zavřela do komory, plakal, chtělo se mu čůrat, čůral i na zem. Chtělo se mu kakat, tak se pokakal. [jméno] mu potom otevřela, vzala tátovo tričko a řekla mu, ať to uklidí. Taky řekl, že ho přivázala na postel, ruce i nohy, dala mu na hlavu takovou masku a zalepila pusou. Taky mu strčila něco do zadku, strašně to bolelo. Tlačil, až se pokakal. Říkal, že [jméno] má všechny ty věci pod postelí, tam je taková velká truhla. Tu tam svědkyně sama viděla. [příjmení] ještě říkal, že [jméno] mu řekla, že někam pojedou, že si musel vlézt dozadu na sedačky, měl jet sám s [jméno], pak zastavila. Pak mu řekla, aby si přešel dopředu, dala mu provázek okolo krku, škrtila ho. Pak mu řekla "vlez si sem", jak je palubní deska, tam dolů. [jméno] tam seděla, on si tam musel vlézt a [jméno] mu řekla "lízej". Svědkyně řekla, že to budou muset říct doktorům nebo policistům. On řekl, že to chce říct radši policistům, ale nechce, aby maminku zavřeli. Taky říkal, že ho ještě zavřela dolů do sklepa, kde strašně brečel a křičel, tak ho pustila, to bylo ale v jiný den. Taky říkal, že ty latexové šaty jsou tak hnusné a [jméno] je tak hnusná a tlustá, když se na něj mačká. Potom, co jí to [anonymizováno] řekl, tak druhý den to řekla [anonymizováno] matce, shodly se, že to řeknou na kriminálce. Od té doby není s pravnukem v kontaktu. Jejich (rodinné) vztahy jsou nyní na ostří nože. Posléze si svědkyně vzpomněla, že jí ještě malý říkal, že mu [jméno] dávala "boxy" do žaludku, že ho to bolelo, někdy i zvracel. Říkal, že to měl říkat ještě nějakému kamarádovi. Poškozený se svědkyni svěřil s tím, že obžalované jednou počůral troubu.

23. V hlavním líčení svědkyně vypovídala v podstatných bodech shodně jako v přípravném řízení. Po přečtení protokolu o výpovědi z přípravného řízení potvrdila její správnost s tím, že na některé věci si u soudu nevzpoměla (např. na poškozeným počůranou troubu).

24. Na základě příkazu Okresního soudu Plzeň-sever byla dne [datum] provedena domovní prohlídka v bydlíšti [jméno] [příjmení] v [obec], [adresa]. Při prohlídce byly zajištěny notebook [značka automobilu], externí disk, flashdisky, různé erotické pomůcky (škrabošky, vibrátor, anální kolík, pouta, černý provaz - předměty byly uloženy v truhle v ložnici), mobilní telefony [příjmení] [příjmení], [anonymizováno] [číslo], kamery, tablet [anonymizováno], DVD a CD. Současně byly provedeny i prohlídky jiných prostor a pozemků - vozidla [příjmení] [příjmení], [registrační značka], provozovatele [jméno] [příjmení] (zde byl nalezen další flash disk a paměťová karta), vozidla [příjmení] [jméno], [registrační značka], majitelky [jméno] [příjmení] (zajištěn další flash disk) a vozidla [anonymizována dvě slova], [registrační značka], majitele [jméno] [příjmení] (žádné věci). [jméno] [příjmení] zároveň vydala dne [datum] svůj mobilní telefon [značka automobilu].

25. K zajištěné výpočetní technice a datovým nosičům bylo zpracováno odborné vyjádření z kriminalistiky, odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat. V tabletu [anonymizováno] byla mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

soubory nalezena fotografie [jméno] [příjmení] s obnaženým levým prsem, kdy v náruči drží nez. chlapce. V mobilním telefonu [anonymizováno], který obžalovaná vydala, byly fotografie a) nez. chlapce zabaleného do černého pytle až ke krku s černou páskou na očích, b) fotografie detailu hlavy nez. chlapce s černou páskou přes oči a s kuličkou spojenou provázkem s dalšími kuličkami v ústech, c) fotografie nez. chlapce v pytlí černé barvy a s černou plynovou maskou na hlavě, d) erotické fotografie s tematikou BDSM.

26. Erotické pomůcky, zajištěné při domovní prohlídce jako stopy, byly podrobeny genetickému zkoumání. Ze závěrů znaleckého posudku z kriminalistiky, odvětví genetiky, který byl za souhlasu stran se podle § 211 odst. 5 trestního řádu v hlavním líčení čten, vyplývá, že byla zjištěna shoda mezi DNA profilem z těchto stop a DNA profilem obžalované. Shoda s DNA profilem nez. [jméno] [jméno] [příjmení] byla (tam, kde bylo možné porovnání) vyloučena. Byla sice doplňkově provedena i analýza v rámci kitu [anonymizována dvě slova] a takto byly prokázány zčásti shody [anonymizována dvě slova] nez. [jméno] [jméno] [příjmení] na některých stopách, avšak k tomuto nutno poznamenat, že stejný [anonymizována dvě slova] mají i všichni pokrevní příbuzní v mužské linii (děd - otec - syn - bratři). V daném případě to znamená, že stopa DNA profilu mohla být zanechána i otcem poškozeného (který byl partnerem obžalované).

27. K nezletilému byla opatřena zpráva OSPOD [stát. instituce]. Ze zprávy ze dne [datum] je zřejmé, že mezi rodiči nezletilého byly spory o jeho výchovu, opakovaně se vyskytly problémy ohledně styku s dítětem. Otec měl výhrady k péči matky, do jejíž výchovy a výživy byl svěřen, v péči matky ovšem nebyly ze strany OSPOD shledány žádné závažné nedostatky. Matka poukazovala na to, že ji otec stále sleduje, doma měli i kamery, byla stále pod jeho dohledem. Jinak neměl OSPOD důvod rodinu řešit. Ke zprávě jsou přiložena příslušná rozhodnutí soudu o výchově a výživě. Z dodatečných zpráv ze dne [datum] a [datum] je zřejmé, že při dalším šetření u matky byla domácnost shledána v naprostém pořádku. Otce poškozeného a jeho partnerku paní [příjmení] se ani přes opakované pokusy nepodařilo zastihnout. Matka se s dětmi a partnerem z [obec] přestěhovali do [obec], v souvislosti s tím nezletilý od [datum] změnil školu. Je přiložena též zpráva ze Základní školy [obec], poškozený zde byl bezproblémovým žákem.

28. K nezletilému byly dále opatřeny zprávy z psychiatrické nemocnice. Podle zprávy ze dne [datum] byl u nich nezletilý v ambulanci celkem 2x ([datum] a [datum]) na základě doporučení praktické lékařky (počürávání, pokálení se u otce). Vyšetření prováděla Mgr. [jméno] [příjmení]. Dítě na vyšetření přišlo v doprovodu obou rodičů, nebyly zjištěny žádné údaje o možném zneužívání či týrání. Matka při vyšetření dne [datum] uváděla, že dítě nechce k otcovi na návštěvy poslední měsíc jezdit. Při další návštěvě dne [datum] nebyly zjištěny další případy pomočování a pokálení se. Dne [datum] na žádost matky poškozeného vyšetřil PaedDr. PhDr. [příjmení] [jméno]. Vyšetření mělo ale jen informativní charakter k navázání kontaktu a zjištění jeho mentální vyspělosti. Ze záznamů psychologa vyplývá, že informace o možném zneužívání získal psycholog od matky. Podle lékařské zprávy Nemocnice u Sv. [jméno] nezletilý dne [datum] nevykazoval žádné známky zranění či týrání.

29. Na základě provedených důkazů byla ze skutkových zjištění vypuštěna pasáž o přikládání poškozeného k prsu obžalované, neboť takové jednání nebylo prokázáno. Naopak bylo prokázáno, že na fotografii z čl. 366 nešlo o poškozeného, nýbrž o jeho polorodého bratra [jméno] [příjmení], [datum narození] (viz výpis čl. 547). S ohledem na část označení fotografie ([anonymizováno] [číslo]) lze učinit závěr, že byla pořízena [datum] a synu [jméno] tak na fotografii byly cca 4 roky a 1 měsíc, což je nepochybně věk, ve kterém lze ještě považovat kojení vlastní matkou za běžné, resp. nelze spatřovat v kojení čtyřletého dítěte nic patologického. Hoch se navíc na snímku usmívá a je zřejmé, že mu zachycená situace není proti vůli. Původní identifikaci hochů na fotografiích nalezených v telefonu a tabletu provedli policisté vyšetřující případ na základě svého subjektivního posouzení. Soud však vycházel z identifikace nejbližších rodinných příslušníků obou chlapců, tj. společného otce a obou matek. Tyto osoby se přitom shodly na tom, že na čl. 366 je [příjmení] [příjmení] a na čl. 367-9 [příjmení] [jméno] [příjmení].

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

30. Při vymezení počátku závadového jednání obžalované soud vycházel z toho, že první potíže a odmítání kontaktu s otcem se podle zpráv PN [obec] začaly objevovat v roce 2017. Konec jednání byl vymezen datem poslední návštěvy nezletilého u otce. Vymezení přesných dnů, kdy k jednání došlo, není s ohledem na delší dobu páchání činu možné.

31. Na základě fotografií zajištěných v mobilním telefonu obžalované, potažmo na základě vyjádření samotné obžalované má soud za bezpečně prokázané, že obžalovaná nezletilému poškozenému lepicí páskou zalepila oči, zabalila ho do černého gumového pytle, do pusy mu dala tzv. Venušiny kuličky a na hlavu nasadila plynovou masku. Obsah fotografií a vyjádření obžalované koresponduje s výpovědí nezletilého poškozeného co do popisu této části jednání obžalované s tou výjimkou, že neviděl, že by ho obžalovaná fotografovala, což je pochopitelné, neboť fotografie podle jejich obsahu zákonitě musely vzniknout až v době, kdy měl poškozený páskou zalepené oči a fotografování tudíž vidět nemohl. Soud nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi nezletilého poškozeného v tom, že došlo i k dalšímu jím zmíněnému jednání popsánému ve výroku tohoto rozsudku, byť o něm neexistuje fotodokumentace. Je zjevné, že obžalovaná zaujala takový přístup k věci, že připouští pouze to, co popříti dost dobře nejde s ohledem na zajištěné fotografie. Z vyjádření obžalované ze dne [datum] nicméně plyne, že s nezletilým poškozeným měla výchovné problémy, které řešila i za použití zcela nevhodných trestů. Obžalovaná se hájí tím, že poškozeného nechtěla bít, z čehož lze dovodit, že znehybnění v pytli, zalepení očí páskou, nasazení plynové masky apod. nepovažuje na rozdíl od soudu za fyzický trest. Pokud ale již jednou obžalovaná přistoupila k výše popsaným fyzickým trestům, nemá soud důvodu nevěřit poškozenému, že došlo i k trestům dalším v podobě zavírání do kumbálu, sprchování studenou vodou či překonání odporu poškozeného k jídlu násilným krmením. Stejně tak s ohledem na stupeň psychosexuálního vývoje poškozeného má soud ve shodě se znalkyní [příjmení] [příjmení] za to, že by poškozený ve věku 7 let (kdy podal výpovědi) nebyl sám schopen vyfabulovat tak komplikované jednání, k jakému mělo dojít ve vozidle, či svázání a strkání neznámého předmětu do análního otvoru.

32. Obžalovaná je tedy usvědčována výpovědí poškozeného nezl. [jméno] [jméno] [příjmení]. I podle doplněných závěrů znalkyně z psychologie Dr. [anonymizováno] je specifická věrohodnost poškozeného uspokojivá, jeho tvrzení mohou být částečně nepřesná, z psychologického hlediska se ale nejeví jako nevěrohodná. Poškozený má navíc dle znalkyně psychické následky typické pro týrání. Je logické, že za situace, kdy poškozený podle posudku i podle své výpovědi má na straně jedné svého otce rád, ale zároveň na straně druhé nechťel jezdit k němu na víkendy, musel důvod odmítání spočívat právě v osobě tehdejší otcovy partnerky a jejím chování vůči poškozenému. Averse k pobytu u otce (vč. počůrávání a pokakávání se) vyústila v návštěvy poškozeného u psychiatra a psychologa. Pokud by snad chtěl poškozený přitížit obžalované, nedává logiku to, aby do části jednání (odehrávajícího se v motorovém vozidle) zapojil i přítomnost otce. Poškozený opakovaně popsal na policii i před prababičkou závadové jednání obžalované. Jde o opakující se tvrzení, zčásti potvrzené i nálezem zmíněných fotografií v telefonu a nálezem erotických pomůcek v truhle, o níž mluvil poškozený. Znalkyně [příjmení] [jméno] přitom negovala možnost, že by výpověď posuzovaného mohla být někým ovlivněna, neboť by si to posuzovaný v tomto rozsahu a s takovou přesností nezapamatoval. Stejně tak znalkyně negovala možnost, že by některé praktiky, které mohl posuzovaný vidět u dospělých, projektoval do sebe, protože pak by nebyl schopen doplnit detaily či zodpovědět verifikační otázku.

33. Obžalovaná postavila svou obhajobu na znevěrohodnění výpovědi poškozeného na základě posudku Dr. [příjmení]. K tomuto posudku má však soud řadu výhrad, z nichž nejvýznamnější je absence osobního pohovoru s vyšetřovaným. Sama znalkyně při výslechu uvedla, že když vyšetřovaného nevidí,, je hrozně složité udělat posudek“, přičemž kdyby dítě viděla přímo, tak je to o něčem jiném. V důsledku této absence osobního vyšetření nemohla odpovědět na řadu zásadních otázek obhajoby, mj. jakou měrou se mohly promítnout případné sexuální aktivity dospělých, které mohl nezletilý vidět, do jeho výpovědi, či jakým způsobem hodnotí věrohodnost nezletilého poškozeného. Sama posudek bez osobní explorační vyšetření vytvořila teprve podruhé z asi 300

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

posudků, které podala. Dále vypovídací hodnotu posudku snižuje absence kompletních podkladů, zejména DVD s prvotním výsledkem poškozeného ze dne [datum]. Tato absence totiž mj. způsobila, že znalkyně považuje některé dotazy policejní komisařky z výsledku dne [datum] za návodné, ačkoli navazují na předchozí výpověď poškozeného z [datum] a tuto výpověď rozvíjejí. Jak navíc znalkyně sama připustila, posuzování případné návodnosti otázek znalci vůbec nepřísluší. Podle soudu znalci nepřísluší ani hodnocení důkazů, které je výhradní doménou právě soudu. Znalkyně přitom v posudku opakovaně uvádí, že, „poškozený nemluví shodně se spisovou dokumentací“, aniž by blíže uvedla, co tím konkrétně myslí. Nicméně z textu závěrů posudku lze dovodit, že znalkyně vychází z obsahu procesně nepoužitelných podaných vysvětlení obžalované a otce poškozeného, neboť ti po zahájení trestního stíhání již nevypovídali, resp. vypovídali až u soudu, avšak to bylo až po vypracování posudku. To souvisí i s další výhradou soudu k posudku, a sice naprostou absencí jeho zadání. To znalkyně doplnila ve svém výsledku tak, že, „měla prostudovat spisovou dokumentaci a obsah DVD a napsat k tomu vyjádření, jak to vidí ona“. Zde soud spatřuje určitou tendenčnost posudku ve prospěch obžalované. Tato tendenčnost se prakticky projevila v závěru znalkyně o tom, že zdravý vývoj poškozeného poškozuje pouze, „účastnění sexuálními praktikám BDSM otce s obžalovanou“ a, „kontakt se sexuálními pomůckami“. Znalkyně tak v posudku zcela pomíjí být jen teoretickou možností, že by zdravý vývoj poškozeného mohl být poškozen žalovaným jednáním ze strany obžalované.

34. Soud přitom vzal v potaz i znalecké zaměření obou znalkyň. PhDr. [příjmení] je znalkyní v oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací - problematika vztahů a rodiny, zatímco PhDr. [ulice] je znalkyní v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie a dětská klinická psychologie. Právě specializace Dr. [anonymizováno] na dětské pacienty z ní činí podle soudu znalce nejpovolanějšího v otázce posouzení věrohodnosti poškozeného, kterému bylo v době vyšetření teprve sedm let. Takový věk u poškozených obecně vyžaduje specifický přístup jak při výslechu, tak i při hodnocení takového výsledku. Jak sama znalkyně [příjmení] v rozboru svého posudku uvádí, „paní komisařka hezky, pomalu, nenásilně s citem podává nezletilému otázky“. Při hodnocení odpovědi nezletilého v „rozboru a posouzení DVD s výsledkem poškozeného“ ale znalkyně dochází k závěru o snížené věrohodnosti pokaždé, když poškozený odpoví, že neví nebo si něco nepamatuje (v 22 případech z 27). Ve 3 případech z 27 znalkyně označuje konkrétní odpověď poškozeného za sníženě věrohodnou z důvodu vnitřních rozporů resp. nelogičnosti odpovědi. Např. poškozený popisuje barvu lan, kterými byl spoután, ačkoli zároveň říká, že měl zalepené oči. Znalkyně ale přehlíží to, že poškozený barvu lan dovozuje z toho, že obžalovaná použila lana, která se v místnosti nacházela dlouhodobě, a měl možnost je pozorovat v době, kdy oči zalepené neměl. Jinde znalkyně spatřuje nelogičnost v tom, že jednou poškozený odpověděl, že neví, co bylo v truhle, zatímco po chvíli uvedl, že v truhle jsou, „gumové věci“. Znalkyně ale přehlíží, že poškozený prvou odpověď (že neví, co bylo v truhle) doplnil douškou, že nahlížení do truhly má zakázané. Poškozený tedy evidentně poprvé odpověděl tak, aby se nepřišlo na to, že otcův zákaz porušil a do truhly se podíval. Takové jednání soud považuje za zcela přiměřené věku a rozhodně z něho nedovozuje nevěrohodnost poškozeného. V 1 případě z 27 znalkyně označuje konkrétní odpověď poškozeného za sníženě věrohodnou z důvodu delšího přemýšlení poškozeného před odpovědí na otázku, kde byl, když viděl určitou událost. Též v 1 případě z 27 znalkyně označuje konkrétní odpověď poškozeného za sníženě věrohodnou z důvodu podání nejednoznačné odpovědi (truhla byla odemčená, někdy odemčená). Takové hodnocení výpovědi poškozeného by snad mohlo obstát u dospělého s průměrným a vyšším intelektem, ale rozhodně ne u sedmiletého dítěte.

35. Ze všech shora uvedených důvodů soud hodnotil posudek Dr. [příjmení] jako posudek, jehož vypovídací hodnota ani zdaleka nedosahuje hodnoty a kvality posudku Dr. [anonymizováno] a nemůže jej v žádném případě vyvrátit. V návaznosti na tento závěr soud zamítl jako nadbytečný návrh obhajoby na vypracování znaleckého posudku ohledně věrohodnosti poškozeného [příjmení] [příjmení].

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

36. V hlavním líčení po zrušení věci obžalovaná doplnila svou výpověď mj. v tom směru, že poškozenému aplikovala čípky kvůli nesnášenlivosti sirupu a že poškozeného myla. Tím se zjevně snažila jako zákonem akceptovatelné vysvětlit své jednání, které poškozený popsal jako zavádění neznámých předmětů do análního otvoru či osahávání na penisu. V tomto směru však obhajoba obžalované nemůže obstát, jednak proto, že s ním přišla až v době, kdy zjevně v odvolacím řízení neuspěla předchozí její obhajoba spočívající v znevěrohodnění výpovědi poškozeného pomocí znaleckého posudku Dr. [příjmení], ačkoli obžalované nic nebránilo tuto skutečnost uvést již dříve. Zejména ale tato obhajoba nemůže obstát proto, že z výpovědi poškozeného plyne, že obžalovaná mu, „sahala na pindíka“ nikoli v koupelně při mytí (což by mohlo být jednáním akceptovatelným), nýbrž na posteli, a k bolestivému strkání, „něčeho do zadečku“ došlo v době, kdy měl zalepené oči, a proto neví, co mu tam obžalovaná strkala.

37. Oproti předchozímu rozsudku soud v popisu skutku změnil pořadí žalovaných jednání tak, aby bylo jasné, které jednání má sexuální podtext a které nikoliv, kdy v předchozím rozsudku bylo např. nelogicky zařazeno nucení k jídlu a polévání studenou vodou nikoli s ostatními jednáními, ve kterých soud spatřuje týrání, nýbrž až za jednáními, u kterých soud shledal sexuální podtext. Za jednání se sexuálním podtextem soud považuje osahávání poškozeného na přirození, zavádění neznámých předmětů do análního otvoru a orální uspokojování obžalované poškozeným. Právě za pokus o orální pohlavní styk považuje soud jednání, které poškozený popsal tak, že v autě seděl dole (tj. na podlaze a nikoli na sedačce) s rukama svázanýma vzadu za tělem, škrcený na krku a se zalepenýma očima, zatímco obžalovaná seděla na sedačce (tj. s klínem na úrovni jeho obličeje), přičemž v této poloze dostal pokyn lízat něco (zevní genitál obžalované), co cítil. Příkaz ale nesplnil, tj. neolízнул věc, kterou neviděl. Naopak soud za jednání se sexuálním podtextem nepovažuje vkládání tzv. Venušiny kuličky do úst poškozeného. V případě tzv. Venušiny kuličky jde sice o jasnou erotickou pomůcku, avšak určenou primárně pro užití v ženském vnitřním genitálu, event. pro anální užití. Pokud byla užitá v ústech, fungovala v podstatě jako roubík, a proto soud toto jednání neshledal sexuálně motivovaným, nýbrž jako jednání spadající pod tzv. zlé nakládání.

38. Jednání obžalované soud právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť jiného násilím donutila k pohlavnímu styku, čin spáchala způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let. Objektem trestného činu znásilnění je právo na svobodné rozhodnutí o vlastním pohlavním životě. Předmětem útoku může být jak žena, tak muž. Nezávisí na věku znásilňované osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě útlého věku. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutí k pohlavnímu styku (§ 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku) nebo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti (§ 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku). Za pohlavní styk se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Realizace pohlavního styku je možná jednak souloží (spojením pohlavních orgánů), jednak jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Souloží naroveň jsou kladeny i tzv. orální pohlavní styk, tj. vkládání penisu do úst, či zasunování pohlavního údu do konečníku (anální styk). Soudní praxe se přiklonila k tomu, že za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží jsou považovány i případy zasunování prstů, či jiných předmětů simulujících pohlavní úd do vagíny (u žen) či do konečníku (u obou pohlaví). Znak kvalifikované skutkové podstaty (§ 185 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku) spočívající ve spáchání činu na dítěti, byl taktéž naplněn, neboť ve smyslu § 126 trestního zákoníku je dítětem osoba mladší 18 let. Byl-li trestný čin znásilnění spáchán na dítěti mladším patnácti let, pak byla naplněna i kvalifikovaná skutková podstata podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Poškozený byl v době činu výrazně mladší patnácti let, což obžalovaná dobře věděla.

39. Důsledkem použití násilí ze strany pachatele je donucení poškozené osoby k souloží nebo jinému pohlavnímu styku srovnatelnému se souloží. Donucení je přitom chápáno jako překonání vážně míněného odporu poškozeného nebo jeho podlehnutí při zjištění beznadějnosti kladení

odporu s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohružky bezprostředního násilí či jiné těžké újmy nedal žádnou možnost adekvátní odpor projevit. Jde tedy o stav, kdy poškozený po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího odporu pro svoji vyčerpanost či zřejmou beznadějnost. Pokud jde o samotný projev násilí ve smyslu § 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, ten v zákoně výslovně definován není. Soudní praxe za něj považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. V teorii se rozlišuje pojem násilí ve dvou formách, a to násilí ve formě vis absoluta, které zcela vylučuje jiné než požadované chování oběti a složka vůle u oběti zcela chybí, a násilí ve formě vis compulsiva, které nemá za cíl zcela vyřadit vůli oběti, ale působí na její psychiku s cílem přinutit ji, aby se podrobila nátlaku, který však není neodolatelný, a proto se složka vůle u oběti projevuje, ale je ovlivněna prováděným násilím. Násilí je přitom naplněno i takovým jednáním pachatele, které spočívá kupříkladu v zalehnutí poškozené osoby, držení jejích rukou a překonávání jejího odporu spočívajícího v odstrkávání pachatele rukama, nebo třeba v kopání pachatele, úhybnými manévry poškozené osoby apod. Pro naplnění znaku násilí současně není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud musela být pachateli v konkrétní situaci její nevole s jeho jednáním zjevná. Možnosti adekvátní obrany je vždy nutno posuzovat podle dispozic poškozeného a podle aktuální situace. K naplnění znaku násilí u trestného činu znásilnění, ke kterému došlo mezi osobami v rodinném poměru (macecha - nevlastní syn), resp. v poměru obdobném rodinnému, jehož důsledkem je jistý stav závislosti oběti na pachateli, tak postačuje i menší forma odporu.

40. Osahávání na penisu, zasouvání předmětu do análního otvoru i orální uspokojování obžalované poškozeným je možno považovat za pohlavní styk (§ 185 odst. 1 trestního zákoníku), přičemž zasouvání věcí do análního otvoru je pohlavní styk obdobný souloži (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Znak násilí byl v daném případě naplněn překonáním odporu poškozeného, kterému obžalovaná svázala ruce za tělem a zalepila mu oči.

41. Současně soud kvalifikoval jednání obžalované jako přečin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 trestního zákoníku, neboť týrala osobu, která byla v její péči. Týráním druhého se rozumí zlé nakládání vyznačující se vyšším stupněm hrubosti, bezcitností a určitou trvalostí. Za zlé nakládání s poškozeným je třeba považovat:

- opakované zavírání nezletilého do malé místnosti bez oken, která neumožňovala poškozenému si sednout či lehnout na židli či postel, vykonat v případě potřeby malou či velkou potřebu, což vedlo k tomu, že se zde poškozený pokakal a počůral, přičemž obžalovaná ho donutila exkrementy uklidit,
- opakované zalepování úst a očí lepicí páskou,
- přivázání lanem k posteli tak pevně, až to vyvolalo bolest, resp. svazování rukou za tělem,
- nucení k jídlu násilím - cpaním párku do úst přes odpor poškozeného,
- polévání studenou vodou při mytí, zatímco na vlastním potomkovi tuto činnost nevykonávala,
- znehybnění prostřednictvím zabalení do gumového pytle, za současného nasazení plynové masky na hlavu či vkládání tzv. Venušiny kuličky do úst,
- fyzický trest v podobě výprasku („dala mi na zadek hrozně moc“), byť toto jednání soud již nemohl doplnit do skutkových zjištění s ohledem na zákaz zhoršení postavení obžalované.

Pod pojem týrání je možné zařadit i jednání rázu čistě psychického, kdy měla obžalovaná poškozenému říkat, že jeho matku, „zavřou“. Vyše popsané jednání nezletilý musel pociťovat jako příkoří. Poškozený má psychické následky typické pro týrání, jednalo se tedy o jednání zvýšeně traumatizující. Poškozený byl po dobu, kdy se nacházel u otce, jehož byla obžalovaná partnerkou,

v její faktické péči a výchově, zejména v době, kdy otec domácnost opustil (kvůli střeleckému tréninku resp. soutěžím).

42. V původním rozsudku bylo toto jednání právně kvalifikováno jako zločin týrání svěřené osoby i podle § 198 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, tedy jako jednání páchané po delší dobu. Vrchní soud ve zrušujícím usnesení vyslovil právní názor, že, „ lze mít pochybnost o tom, zda jednání obžalované tak, jak bylo soudem popsáno, může mít ve smyslu § 198 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku déletrvající charakter“. Co se týče judikatury týkající se znaku tohoto kvalifikovaného trestného činu, pak lze odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 819/2016, podle něhož je týrání zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním, přičemž u § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se musí jednat o dobu trvání řádově v měsících. Podle výroku tohoto rozsudku takové jednání mělo sice probíhat po celkovou dobu cca 3 let, avšak poškozený nebyl ve výchově a péči obžalované po celou tuto dobu, nýbrž pouze o víkendech jednou za 14 dní, jak uvedla matka poškozeného, přičemž sama s poškozeným byla pouze po část takové doby (když byl otec poškozeného mimo své bydliště kvůli střelctví). V přítomnosti otce k závadovému jednání docházet nemělo. Z výpovědi poškozeného přitom neplyne, že by k závadovému jednání obžalované docházelo zcela pravidelně při každé návštěvě otce a obžalované. Za takové situace lze dospět k závěru, že sice byl naplněn znak podle § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku co do celkové délky trvání žalovaného jednání (v tom smyslu, kdy k němu došlo poprvé, a kdy naposledy), avšak chybí znak dostatečné četnosti protiprávního jednání během této celkové doby, resp. nikdy netrvalo závadové jednání vcelku v řádu měsíců (např. pokud by byl poškozený svěřen po určité dobu výhradně do výchovy a výživy otce).

43. Oba trestné činy pak byly spáchány vícečinným souběhem.

44. K osobě obžalované bylo zjištěno, že v opisu rejstříku trestů ani v evidenci přestupků nemá žádný záznam. Svým zaměstnavatelem je po pracovní stránce hodnocena pozitivně.

45. Při ukládání trestu vycházel soud z toho, že se obžalovaná dopustila více trestných činů a proto ukládal úhrnný trest a to podle ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, vztahujícího se na nejprísněji trestný čin ze sbíhajících se činů. Toto ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Obžalované ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku polehčuje to, že před spácháním činu vedla řádný život. Naopak jí přitěžuje ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku to, že se dopustila více trestných činů. Soud nehodnotil jako přitěžující okolnosti to, že obžalovaná využila závislosti poškozeného na ní jako na osobě, která o něho měla pečovat jako partnerka biologického otce (§ 42 písm. d) trestního zákoníku), že spáchala činy ke škodě dítěte (§ 42 písm. h) a že čin páchala po delší dobu (§ 42 písm. m), neboť všechny tyto okolnosti jsou již znakem kvalifikovaných skutkových podstat některého ze žalovaných zločinů. V předchozím zrušeném rozsudku soud uložil s ohledem na vyrovnanost přitěžujících a polehčujících okolností a příznivou prognózu resocializace trest v trvání 5 let, ačkoli ho ukládal za dva zločiny. S ohledem na to, že nyní došlo k zmírnění právní kvalifikace stran týrání svěřené osoby ze zločinu na přečin, promítl soud tuto skutečnost do uložení nižšího trestu v trvání 4,5 roku. Protože již v předchozím rozsudku byl trest uložen na samé dolní hranici trestní sazby, postupoval nyní soud při snížení trestu cestou mimořádného snížení trestu podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Přihlédl přitom zejména k dosavadní bezúhonnosti obžalované, k časovému odstupu od spáchaného skutku (cca 2 roky), přičemž během této doby vede řádný život, a k tomu, že se obžalovaná stará o své vlastní nezletilé dítě.

46. Pro výkon tohoto trestu soud obžalovanou zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (tzn. nebyl ukládán trest odnětí svobody na doživotí či vyšší než 8 let, nešlo o trest za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, a obžalovaná ani v posledních pěti letech neuprchla nebo se nepokusila uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence).

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

47. Řádně a včas se připojil k trestnímu řízení prostřednictvím zmocněnce nezletilý poškozený s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 450 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% ode dne následujícího po dni, kdy byla obžalované oznámena požadovaná výše náhrady škody, do zaplacení. Podle § 2956-8 občanského zákoníku dospěl poškozený k této částce zejména s ohledem na charakter jednání obžalované, délku doby, po kterou docházelo k atakům vůči poškozenému (po dobu víc jak tří let), opakovanost zásahů do práv nezletilého poškozeného, jeho nízký věk a vysokou společenskou škodlivost u zločinu týrání svěřené osoby a zločinu znásilnění dítěte mladšího patnácti let a možné negativní důsledky na zdárný vývoj poškozeného. Rovněž zohlednil i skutečnost, že obžalovaná se předmětného jednání na poškozeném dopustila jako starší a respektovaná autorita z pozice blízké osoby jako nevlastní matka poškozeného a družka otce poškozeného. Poškozený přihlédl i ke své sekundární viktimizaci, kdy musel vypovídat před orgány činnými v trestním řízení a u znalců.

48. S ohledem na neexistenci znaleckého posudku o výši nemateriální újmy a znalecký závěr o neexistenci trvalých následků u poškozeného a s ohledem na obžalovanou udávaný čistý měsíční příjem (13 000 Kč) soud přiznal poškozenému nárok na náhradu škody ve výši 250 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% od [datum] (den následující po 1. hl. líčení, kde byla obžalovaná seznámena s vyšší nároku) do zaplacení. Právo na úhradu zákonného úroku z prodlení vychází z ustanovení § 1970 občanského zákoníku a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

49. Řádně a včas se připojila k trestnímu řízení prostřednictvím zmocněnce i matka nezletilého poškozeného s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% za vniklé duševní útrapy. Ty poškozené vznikly v souvislosti se skutky, pro které je obžalovaná trestně stíhána a v souvislosti s vedením trestního řízení. Zároveň je pro poškozenou nepřijemné celou záležitostí se opakovaně zabývat a tímto si výše uvedené nepřijemné prožitky neustále vybavovat. K výši předmětné částky dospěla poškozená zejména s ohledem na okolnosti, podstatu a charakter jednání obžalované včetně jeho důsledků pro rodinný život poškozené.

50. Na základě závazného právního názoru odvolacího soudu vyjádřeného ve zrušujícím usnesení soud matku poškozeného [jméno] [příjmení] považoval za poškozenou. S ohledem na neexistenci znaleckého posudku o výši nemateriální újmy a znalecký závěr o neexistenci trvalých následků u poškozeného a s ohledem na obžalovanou udávaný čistý měsíční příjem (13 000 Kč) soud přiznal poškozené nárok na náhradu škody ve výši 50 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky ve výši 8,25% od [datum] (den následující po 1. hl. líčení, kde byla obžalovaná seznámena s vyšší nároku) do zaplacení. Právo na úhradu zákonného úroku z prodlení vychází z ustanovení § 1970 občanského zákoníku a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

51. Zcela závěrem je třeba ještě uvést, že soud již v hlavním líčení předcházejícím zrušení věci jako nadbytečný zamítl návrh obhajoby na vypracování znaleckého posudku stran věrohodnosti výpovědi svědkyně [příjmení], která podle obhajoby byla tím, kdo svým trestním oznámením inicioval zahájení úkonů trestního řízení proti obžalované. Podle obhajoby v řízení před soudem vyvstaly důvodné pochybnosti o věrohodnosti některých jejích tvrzení. Svědkyně mohla poškozeným manipulovat proti obžalované co do obsahu výpovědi. Soud tento návrh zamítl jako nadbytečný, neboť svědkyně [příjmení] není svědkyní, která by obžalovanou svou výpovědí přímo usvědčovala z žalovaného jednání, a i kdyby tudíž teoreticky znalec dospěl k závěru, že u svědkyně jsou přítomny sklony k manipulaci, neznamenalo by to ještě nevěrohodnost usvědčující výpovědi samotného nezletilého poškozeného.

52. Stejně tak soud zamítl návrh obhajoby na čtení protokolu o výsledku poškozeného ze dne [datum] a to pro rozpor návrhu s ustanovením § 158 odst. 9 trestního řádu. Šlo totiž o výsledk

nesplňující zákonné podmínky pro jeho následnou procesní použitelnost, mj. kvůli absenci obhájce u tohoto úkonu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 24. 5. 2022

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.